

Két flash-villanás a múltba

1.

RUE BONAPARTE

*Belestem, be mégse nyitottam
a pici könyvkereskedésbe.
Monnier Adrienne-ébe. Délben ottan
szorongott korszakom óriás nemzedéke:
Larbaud, Mac Leish, Hemingway, Paulhan, Breton
vitázva, tisztázandó: tovább él-e
kultúránk, vagy örök lesz-e rajt a por, a rom,
amit dönt rá Gide-nek (s Nietzsche-nek) Isten-merénye.
Beléptem. Nem tudhatom
máig az ember-fajta sorsát.
A fürge Adrienne rögtön kiszolgált.
Kullogtam kifelé, halandó,
illetlenség megváltandó.*

2.

EMELVÉNYEN JEGYEZGETVE

*A kálvinista lányok! A gazdagok! A Felvég
egyetlenkéi, kik nagyünnepen még
dédanyjuk bőrködmönkéjét viselték
templomuk udvarára gyűlve,
s onnan sorjázva be külön helyükre:
büszke pillájuk úgy lesütve,
hogy csak a lépdelési illem
ősnyelvén tiltakozva minden
kamasz-tekintet horga ellen —:*

*Sárák, Rebekák, Eszterek,
mi volt az út, míg vén — szép! — szemetek*

*hű szememet lám ily egyenesen
faggatja, hogy talántán
már némi gúnyt is hunyorog
ezen
az aggkori tsz-otthon — otthonotok —
rendezte író-olvasó találkán.*

*Így repülsz, kézközelen, zümmögve, itt az asztalon,
de fölívelve mindahányszor hirtelen,
ha azt hiszem, most elkapom
légy-szálldosásodat, történelem!*

Jó szállás

*Lerombolták — leromboltattam.
Azóta épül,
bútorozódik még alkalmasabbra
a szülöttem-ház, a hajdanta sem
igénytelenül szerény
pusztai iparosház.*

*Tetején át — mindegy megvan-e, nincs-e —
korong-sebesen váltakozva
villog be a nap s a hold.
Zápor és szél: ez a takarítás,
mert hát szüntelen szaporodással
tehén, juh és baromfinép is
jár ki-be rajta, — honnan is? Bizony
még betlehemí ábrázolatokról.*

*Afféle tömegszállás hát a ház,
végállomás, hol változatlanul
mindezekhez már nagyanyákat,
testvéreket s (gyufásdobozban) tücsköket
lehet társakul — nem játék gyanánt —
fiasítani, nevelni.*

*Bárki arra járva
meghálhat benne, míg — világ ez a világ!
Mert ott csorog, frissen a forrás, amelyet
sziklából pálca, dárda s szó fakaszthat,
ha cserepesek már az ajkak.*